

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby predkladá žalobca nasledujúce žalobné dôvody: rozhodnutie žalovaného, pokiaľ ide o neobnovenie pracovnej zmluvy žalobcu, bolo prijaté v rozpore s právom byť vypočutý, povinnosťou náležitej starostlivosti, povinnosťou uviesť odôvodnenie a povinnosťou prejednávania s priamym nadriadeným; toto rozhodnutie je postihnuté vadou zjavne nesprávneho posúdenia a vadou vyplývajúcou zo zneužitia právomoci.

Žaloba podaná 12. marca 2018 – Papaconstantinou a i./Rada a i.**(Vec T-188/18)**

(2018/C 166/51)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobcovia: Adonis Papaconstantinou (Nikózia, Cyprus) a 722 ďalších žalobcov (v zastúpení: A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris a C. Velaris, lawyers, A. Robertson, QC, a G. Rothschild, barrister)

Žalovaní: Rada Európskej únie, Európska komisia, Európska centrálna banka, Eurogroup (v zastúpení: Rada Európskej únie) a Európska únia (v zastúpení: Európska komisia)

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcom sumy uvedené v tabuľke priloženej k žalobe, navýšené o úroky plynúce od 26. marca 2013 až do vyhlásenia rozsudku Všeobecného súdu, ako náhradu škody, ktorá im bola spôsobená v dôsledku rozhodnutí Eurogroup týkajúcich sa rezolúcie Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd (ďalej len „Laiki Bank“), záchrany z vnútorných zdrojov Bank of Cyprus Public Company Limited (ďalej len „Bank of Cyprus“) a predaja aktív a pobočiek uvedených bánk v Grécku a/alebo v dôsledku naliehavých peňažných prostriedkov, ktoré boli so súhlasom Európskej centrálnej banky poskytnuté Laiki Bank a následného prevodu týchto pasív na Bank of Cyprus na základe pokynov Európskej centrálnej banky,

alebo

- vyhlásil, že žalovaní prevzali svoju mimozmluvnú zodpovednosť a určil konanie, podľa ktorého sa určí skutočne napravitelná ujma, ktorá bola spôsobená žalobcom,

v každom prípade

- uložil žalovaným povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia na podporu žaloby uvádzajú dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné žalobným dôvodom uvedeným vo veci APG Intercon a Apsite Trading/Rada a i. (T-147/18).

Žaloba podaná 15. marca 2018 – Lipitalia 2000 a Assograssi/Komisia**(Vec T-189/18)**

(2018/C 166/52)

*Jazyk konania: taliančina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Lipitalia 2000 SpA (Turín, Taliansko), Assograssi – Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Taliansko) (v zastúpení: M. Moretto, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- rozhodol, že Európska komisia tým, že regulačnému výboru nepredložila na hlasovanie podľa postupu v zmysle článku 5a rozhodnutia 1999/648/ES návrh opatrenia na preskúmanie zákazu vývozu organických hnojív a zúrodňovacích látok obsahujúcich spracované živočíšne bielkoviny pochádzajúce z prežúvavcov, ako je stále upravené v prílohe IV, kapitole V, časti E bode 2 nariadenia č. 999/2001, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z nariadenia č. 999/2001, nariadenia č. 178/2002 a nariadenia č. 1069/2009, ako aj zo všeobecných zásad zákazu diskriminácie a proporcionality,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne uvádzajú, že síce od 1. júla 2017 Komisia opäť povolila vývoz spracovaných živočíšnych bielkovín (SŽB) pochádzajúcich z prežúvavcov, aby zohľadnila významné zlepšenie nákazového štatútu BSE (Spongiformná encefalopatia hovädzieho dobytku) v Únii, vývoz organických hnojív a zúrodňovacích látok (OHZL), ktoré obsahujú rovnaké SŽB z prežúvavcov, je stále z nevysvetliteľných dôvodov zakázaný v prílohe IV, kapitole V, časti E bode 2 nariadenia č. 999/2001. Tento zákaz sa aj naďalej uplatňuje, hoci takmer všetky členské štáty už získali status krajín so zanedbateľným rizikom výskytu BSE a napriek tomu, že medzinárodný štandard stanovený OIE (Medzinárodný úrad pre nákazy zvierat) nestanovuje podobný zákaz pre OHZL pochádzajúce z krajín, ktoré majú tento štatút.

Navyše žalobkyne tvrdia, že Únia síce na jednej strane v rozpore s medzinárodným štandardom stanoveným OIE zakazuje vývoz OHZL (obsahujúcich SŽB z prežúvavcov), aj keď majú pôvod v členských štátoch so zanedbateľným rizikom, ale zároveň povoľuje uvádzanie rovnakých výrobkov na trh na svojom území. A nielen to: povoľuje tiež dovoz SŽB z tretích krajín, vrátane krajín s kontrolovaným alebo neurčeným rizikom výskytu BSE taktiež z prežúvavcov, a dovoz výrobkov obsahujúcich SŽB, ako sú OHZL.

Škody, ktoré vznikajú hospodárskym subjektom v Únii v dôsledku zákazu vývozu OHZL obsahujúcich SŽB z prežúvavcov, sú značné.

Žalobkyne uvádzajú na podporu svojej žaloby, že právo Únie ukladá Komisii povinnosť prijať opatrenia na nápravu takejto situácie.

Konkrétne žalobkyne namietajú:

1. Porušenie povinnosti uloženej Komisii podľa článku 7 a článku 5 ods. 1 a 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 z 22. mája 2001, ktorou sa stanovujú pravidlá prevencie, kontroly a eradikácie niektorých prenosných spongiformných encefalopatií (Ú. v. ES L 147, 2001, s. 1; Mim. vyd. 03/032, s. 289) a článku 5 ods. 3 a článku 7 nariadenia (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 2002, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 463) a článku 43 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov určených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch) (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 1).

2. Porušenie povinnosti konať uložené Komisii na základe zásad zákazu diskriminácie a proporcionality, článku 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 178/2002, ako aj článkov 23 a 24 nariadenia (ES) č. 999/2001.

Žaloba podaná 19. marca 2018 – Andreas Stihl/EUIPO – Giro Travel (kombinácia šedej a oranžovej farby)

(Vec T-193/18)

(2018/C 166/53)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Andreas Stihl AG & Co. KG (Waiblingen, Nemecko) (v zastúpení: S. Völker, M. Pemsel a C. Eulenpesch, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Giro Travel Company (Roman, Rumunsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: farebná ochranná známka Európskej únie spočívajúca v kombinácii šedej a oranžovej farby – prihláška č. 7 472 723.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 23. januára 2018 vo veci R 200/2017-2.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania pred odvolacím senátom.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 4 v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 2017/1001.

Žaloba podaná 16. marca 2018 – Rewe-Beteiligungs-Holding International/EUIPO – Wessanen Benelux (BonNatura)

(Vec T-194/18)

(2018/C 166/54)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Rewe-Beteiligungs-Holding International GmbH (Kolín, Nemecko) (v zastúpení: S. Brandstätter, M. Kinkeldey a J. Rosenhäger, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)